

Reiz Mujānos bija skola...

Vairāk vai mazāk, bet katrs mēs atmiņās aizstaigājam uz SAVU skolu, runājamies ar SAVIEM skolotājiem. Arī tad, ja nav vairs pašas skolas. Šāds nebūtībā aiziešanas liktenis piemeklējis arī M Ū J Ā N U pagasta skolu. Neskan tajā vairs bērnu balsis. Bet bijušie audzēkņi, skolotāji atceras. Arī 25. maijā viņi nāk kopā uz atceres brīdi. Runāt ne tikai par skolu, bet arī par Mujānu a t d z i m š a n u.

Ieklausīsimies arī mēs dažās atmiņās...

ALMA FURLVA (skolotāja): -Mujānu skolā nostrādāju no 1918.gada rudens līdz 1949. gada 25. martam. Cik zinu, skols pamati ir likti 1876.gadā. Tad skola sākusi darbu muižā, baltā mājā. Mans vīrs Alberts Puriņš gan jau strādāja kopš 1913.gada par skolas pārzini. Skolēnu skaits arvien palielinājās. Mujānu skola bija sešgadīgā, vēlāk septiņgadīgā, ja nebūtu 1949.gada, būtu arī astoņgadīgā. Bērni nāca pie mums arī no Kocēniem Bērzaines, Kieģeļiem. Viņiem jau bija sākumā tikai 3 klašu skolas. Mācījās līdz 100 skolēnu, bet vēlāk sasniedza arī 150. Tad arī skolotāju jau bija vairāk. Atceros savā laikā skolotāju Alisi Irbēnu, viņa apprecējās, kļuva par špipsti, tad skolotāju Olgu Karlivāni. Sāka atgriesties par skolotājiem mūsu bijušie audzēkņi, piemēram, Irēna Smilga, viņa tagad laikam saucas Vitola, strādā Vaidavā. Atgriezās pie mums par skolotāju arī Roberts Pogulis, vēl Kocēnos no mūsējiem par skolotāju sāka strādāt Milda Jakenfelde... Es sāku savas darba gaitas kā mājskolotāja "Birzgaļu" mājās, kuras tagad nav vairs zemes. Pēc tam mani norīkoja uz Mujānu skolu. Apprecējamies ar Puriņu 1927.gadā. Vīrs nebija nedz dzērājs, nedz slaists. Krājām naudīgu, varējām nopirkt sev māju, bet tur neiznāca nevienu nakti pārgulēt. Taču tā māja laikam bija tā, kuras dēļ mūs abus ar trim maziem bērniem uz Sibīriju aizsūtīja. Projām mūs vest bija atnācis bagātākais Mujānu saimnieks Hermanis Viksna no "Purmaļiem"...

Kad mani pieņēma par skolotāju, vecāki bija izteikuši vēlēšanos, lai otrs skolotājs būtu sieviete, kas bērniem mācītu mājturību. Tad arī mācīju visu, kas dzīvē var noderēt, vīrs savukārt mācīja, kas dārzā darāms, kā koki jāpotē. Pārdevām rokdarbus, varējām skolai nopirkt šujmašīnu. Varējām pelnīt vēl. Šiem darbiem stundas nerēķinājām. Svētkiem cienastus gatavojām pašas. Arī zēni mācījās mājturības prasmi...

ROBERTS POGULIS (skolotājs): - Mujānos mācījos sešas klasītes. Kā skolniekam man ar šo skolu saistās tikai labākās atmiņas. Mācīja stingri un pamatīgi. Tie, kas negribēja mācīties, tiem bija jāaiziet. Tie varēja palīdzēt un sākt strādāt mājās. Ar mazākiem vēl skolotāji pacinījās, bet uz 5.vai 6. nevienu atpakaļ neaicināja. Skola sākās oktobrī, jo bija jāiet ganos. Ja bija sākusies ātrāk, tad vēl ļāva vienu nedēļu iet mājās kartupeļus rakt.

Skolmeistari bija stingri, arī pats Puriņš. Tagad skolnieki jūrd, ka vajag atslogot mācību programmas, bet tad jau sešās klasēs mācīja promilas, vekselus, vienkāršos trīsskaitļu rēķinus, saliktos trīsskaitļu rēķinus.

Skolā nokļuvi pēc Puriņa kunga aicinājuma, biju kā eksterns pabeidzis Valmieras komercskolu, mani norīkoja uz banku par galveno revidentu, bet es tur neaizgāju, kļuvi skolotājs.

Pēc Puriņa aizvešanas Mujānu skolā gāja kā putrā. Brauca partorgi un vēl citādi vīri, urķējās, atrada caralaika kartes, vēl visādas grāmatas... Es atnācu uz Viesturskolu. Vēl jau kādus gadus skola turējās, bet pēc Puriņa aizvešanas gāja uz leju... Vispār Mujānu pagastā daudzas mājas bija palikušas tukšas.

BIRUTA TOČA (skolniece): -Sāku mācīties 1934.gadā un 1940.gadā beigzu. Man ar šīs skolas do-to visai dzīvei ir pamatam pieticis. Skola turklāt bija pagasta centrs. Skolotāji visu pagasta dzīvi vadīja tādā gultnē, lai būtu aktivitāte, saviesīga. Puriņš bija izglītības biedrības priekšnieks, organizēja kori, spēlēja teātri, nopelnīja par uzvedumiem naudu un uzbūvēja tagadējo tautas namu, tas bija izglītības biedrības nams, atklāja 1931.gadā. Sirds sāp, ka tagad viss tikpat kā izpostīts. Tas ir viss ar pašu rokām reiz celts. Kolhozs pat kartupeļus bija zālē salicis. Pazudušas klavieres, soli... Bet tautas namam šogad 60 gadu...

RASMA SMILGA (skolotāja): - Varēju tikai klausīties atmiņu stāstījumos par to, ko Mujānos kādreiz ir varējuši un darījuši Puriņi. Piecdesmito gadu beigās un arī mazā skolnieku skaita dēļ strādāt bija arvien sarežģītāk. Kopgaldam pārtika vedām no Valmieras ar mazo bānīti un nesām no stacijas ar rokām. Arvien grūtāk bija sagādāt malku kurināšanai. Tad vēl atvēra skolu Tožās un Mujānos palika pavisam maz audzēkņu. Tad nāca ierosinājumi, ka četrgadīgās skolas ir slēdzamas, jo nav mācību kvalitātes. Tā arī ar 60. gadu skola Mujānos bija punkts.

Zinību raža

PAVISAM drīz klāt jūnijs un skolas ražas laiks.

Šogad no savas pirmās skolas atvadīsies 24 devītās klases skolēni. Viņi saņems savus pirmos izglītības dokumentus ar Latvijas gērboni. Esam priecājušies par šīs klases skolēnu izdomu un vēlēšanos darboties, par zinātkāri un neatlaidību, taču ne mazāk skolotājus ir satraucis slinkums un nesistemātisks mācību darbs. To arī rāda rezultāti, jo gandrīz trešdaļa skolēnu saņems apliecību, kurā vienā vai vairākos priekšmetos būs vērtējums 2 (neapmierinoši). Ļoti žēl, bet ir jāsāk apzināties, ka zināšanas ir vajadzīgas tikai un vienīgi pašam. Par to gan vajadzēja domāt jau no pirmajām skolas dienām, arī vēl agrāk.

Bet vai tā domājām? Par to liecina arī 1. klases mācību rezultāti. No 41 skolēna mācību vielas atkārtotāšanai un nostiprināšanai otru gadu pirmajā klasē tiek atstāti 8 bērni. Tie ir satraucoši skaitļi, par kuriem kopīgi ir jādoma gan vecākiem, gan skolotājiem. Vecāku nevaļa, reizēm arī nevēlēšanās palīdzēt bērnam, nesaskapas ģimenē ir radījušas situāciju, ka ar katru gadu aizvien vairāk bērnu skolas gaitas uzsāk nesagatavoti šim grūtajam, bet svarīgajam posmam cilvēka dzīvē - skolai.

Ir noslēdzies skolas rekonstrukcijas projekta konkurss. Diemžēl esam saņēmuši tikai vienu projektu, tāpat konkursa termiņš ir jāpagarina, lai rastos iespēja izvēlēties labāko no vairākiem. Vēlēsim veiksmes arhitektiem!

Drīz sāksies vasara. Esam nokomplektējuši 1 darba vienību kopsaimniecībai. Bet ko darīs pārējie skolēni? Vai visas ģimenes par to ir padomājušas? Kopsaimniecība sola rast iespējas tāpat kā agrāk maksāt pusdienas tiem kopsaimniecībā strādājošo bērniem, kas būs strādājuši darba vienībā, lopkopībā, lauku brigādēs un citur ne mazāk par 24 dienām. Šajā grūtajā laika posmā tas nav maz.

V. ZAVACKA, skolas direktore

Kur tiksīm?

ŠOGAD ganu dienas gaidījām nepacietīgāk nekā citkārt: paskopi bija barības krājumi, neregulārs piegāde, maz piena. Pirmie govīs ganos izlaida "Slazdu" un "Noriņu" govju kopēji. Aizkavēšanās iznāca ar "Jumarām". Kamer noved mēslius, salabo ganību ceļu, tikmēr maijs pusē.

Pašlaik notiek sēja, bet es gribētu, ka iecirkņu priekšnieki saprastu, ka arī lopu novietnes vēl jāapgādā ar barību, jo, arī izejot ganos govīm vajadzīga rupjā barība. Ja ar 1. un 2. iecirkņa vadību lietas var nokārtot, tad 3. iecirknī fermu apgāde ir neregulāra. Bet ko var prasīt, ja darba diena ir 3-4 stundu garumā?

Senas ir atziņas, ka cerības ir laba lieta, bet šo dien atzīstam, ka ar cerībām ceļš ir bnuģēts uz elli. Rudens rādīs, kur un kam tuvāk esam tikuši.

A. ROZENTĀLE

Sports - 1991.

SEZONU šogad pirmie uzsāka kopsaimniecības futbolisti un, turpinot pagājušā gada uzvaru sēriju, kļuva par Valmieras ziemas meistarsacīkšu uzvarētājiem. Laikraksta "Liesma" ziņbensturnīrā futbolā mums nepaveicās un, zaudējot ceturtdaļfinālā VSSR futbolistiem, no sacensībām izstājāmies.

ŠOSEZON sekmīgi startējam rajona spartakiādes sacensībās. 23. februārī ziemas sporta svētkos Burtņiekos kopvērtējumā izcīnījām 4. vietu. Labākos panākumus guva -distanču slēpošanā Jānis un Lauris Briedīši un Anatolijs Ločmelis, svaru bumubas celšanā - Juris Mīķītis, galda tenisā Ligita Lauce, Raimonds Barkovskis un Mārtiņš Ādamsons.

Vasaras posmā 2. vietu ieguvuši mūsu basketbolisti Arņa Kalniņa vadībā, tikai viena trīs punktu metiena tiesa mūs šķīra no 1. vietas.

Godalgoto trijniekā iekļuvusi arī mūsu orientēšanās sporta komanda. Šī panākuma kaldināšanā lielākie nopelni ir Jānim Gravam un Egilam Mīgliniekam. Mūsu sportiski piedalās ar spartakiādes volejbola un futbola turnīros. Futbolā mums spēles 21., 23., 26., 29. maijā pl. 19.00 Īimbažu ielas sporta laukumā. Pirmā spēle bija ar kolhoza "Vārpa" komandu.

Rajona spartakiādes sacensības noslēgsies 8. jūnijā Rūjienā, kur notiks vieglatlētikas un virves vilkšanas sacensības.

MARTĀ notika saimniecības ziemas sporta svētki. Sacensības risinājās šahā, dambretē, novusā galda tenisā un basketbola soda metienos. Labākos panākumus guva 2. ražošanas iecirkņa, konservu ceha un būvbrigādes komandas. Svētki noslēdzās ar tradicionālo sportistu atpūtas vakaru. Svētku organizēšanā lielu darbu ieguldīja Antons Senkāns, Arnis Kalniņš, Jānis Grava, Ārija Skuja. Par finansēšanu jāpateicas kopsaimniecības arodkomitejai.

ARĪ mūsu jātnieku sporta sekoijas dalībnieki šogad piedalījās vairākās lielās sacensībās, arī starptautiskajās sacensībās Tallinā.

Labākos panākumus guvusi sporta meistare Sintija Orlova.

MUMS vēl priekšā kopsaimniecības vasaras sporta svētki, ~~.....~~

L Ū D Z Ū iesniegt priekšlikumus par šajos svētkos paredzēto sacensību programmu, kā arī par to, kā vērtēsīm rezultātus. Šos priekšlikumus varat adresēt, pateikt man vai arī arodkomitejas priekšsēdētājam Agrim Brūverim līdz šī gada 1. jūnijam.

M. ĀDAMSONS, kopsaimniecības "Kocēni" sporta darba organizators.

V. t. "Liesma", pas.nr. 14.1.1. Tir. #00 eks, MI reg. atļ. 04/70. Atbildīgais A. MAGONE.